

Se apropie momentul adevarului pentru activele firmelor aflate in insolventa

Finanțistii, 30 Ianuarie 2012 12:35, [Monica Cercelescu](#)

Ce se va intampla cu creantele de milioane de euro blocate in active nevalorificabile la ora actuala? Procedurile de faliment sunt aproape in blocaj din cauza imposibilitatii vanzarii bunurilor aflate in lichidare. Pe de alta parte, creditorii nu vor sa reduca din pretul activelor garantate, cu toate ca valoarea acestora pe piata este intr-o continua scadere. Solutiile gasite de marii creditorii financiari, care au preluat aceste active in asteptarea unor vremuri mai bune,

par sa nu aiba vreo finalitate, in conditiile in care acestea nu se intrevad prea curand. Astfel de active nu produc nimic, dar genereaza cheltuieli de conservare, plus taxe si impozite. Procedurile de insolventa se prelungesc din cauza demersurilor creditorilor sau ale debitorilor, care parca asteapta sa se intample o minune in economie, care sa le permita sa-si recupereze toti banii. Insa a cam sosit momentul adevarului, ne avertizeaza Arin Stanescu, presedintele Uniunii Nationale a Practicienilor in Insolventa.

Care sunt, la ora actuala, cele mai mari probleme cu care se confrunta practica insolventei?

Cea mai mare problema este generata de faptul ca peste 90% din dosarele de insolventa sunt, de fapt, dosare de faliment. Este vorba de activitati de lichidare de active, in special cladiri si terenuri, utilaje la mana a doua sau parcuri de vehicule vechi. Marea dificultate este sa valorifici aceste bunuri pe o piata care nu vrea sa absoarba nimic.

In cate dosare ajung toti creditorii sa fie platiti?

Aproape niciunul. Depinde de categoria de creditorii din care faci parte. Creditorii garantati, salariatii si creditorii bugetari, au prioritate sa fie platiti, insa marea masa a creditorilor negaran-tati, precum furnizorii de marfa, echipamente, materii prime, au sanse aproape de zero sa-si recupereze banii in procedura falimentului.

Ce garantii le recomandati marilor creditorilor?

As putea spune mai degraba ce garantii nu le recomand, dar care din pacate se practica frecvent. Ma refer la garantiile pe stocuri de materii prime sau semifabricate. Toate acestea urmeaza sa fie folosite in productie, finalizate si apoi vandute. Daca se intra in insolventa, creditorul nu mai gaseste nimic din toate acestea. Hai sa zic ca garantiile pe stocurile de produse finite mai merg.

Dar in ceea ce priveste garantiile pe stocuri nefinalizate, daca as fi in locul creditorilor nici nu le-as lua in considerare. De fapt, nu prea ai cum sa-ti recuperezi banii din garantiile pe care le constitui, daca nu ai in vedere business-plan-ul. Adica, ai garantii, dar trebuie sa fii convins 150% ca banii sunt folositi in continuarea si dezvoltarea afacerii, astfel incat sa dea posibilitatea societatii respective sa restituie creditul, iar creditorului sa-i mareasca valoarea garantiei.

De aceea nu mai avem credite. Pentru ca bancile nu se mai multumesc sa ia un teren in garantie, cum faceau pana acum, ci vor sa fie sigure ca va fi realizat business-plan-ul si ca imprumutul va fi in stare sa restituie banii.

Ce active se pot valorifica totusi in aceasta perioada?

S-au putut valorifica mai usor spatii comerciale si bunuri de valoare mica, de exemplu apartamente. In ceea ce priveste fabricile, uzinele, cladirile sau terenurile mari, acestea trebuie lotizate si vandute pe bucati. In rest, activele se vand ca fier vechi. Cu cat ai mai mult, cu atat mai bine. Dar cat poti sa obtii pe fier vechi?

Mai e o mare problema aici: faptul ca nu se intalnesc cererea cu oferta. Sunt fondurile specializate care vor sa cumpere active, dar cu 20-25 centi la euro, adica o suma foarte mica. Problema este ca marii creditorii, cum este statul, n-au vrut niciodata sa scada nimic din pret si nu si-au revizuit politica nici acum. Prefera sa stea ani de zile cu bunurile in curte fara sa vanda nimic.

Nici macar creditorii bancari nu vor sa lase din pret pana la asemenea limite. De aceea cererea fondurilor specializate in achizitionarea unor astfel de active nu s-a intalnit cu oferta pe piata din Romania. De exemplu, aveam un teren intr-o zona centrala si o oferta de la un cumparator. Banca nici nu a vrut sa auda de vreo negociere cu potentialul cumparator, pentru ca se porneste prea de jos.

Si asa ajungem la cea de-a treia mare problema: bancile, ca sa nu-si dezechilibreze prea tare bilantul, preiau aceste active prin societati special constituite in acest scop, la care sunt actionare 100%. Fac acest lucru ca sa nu creeze provizioane care sa le provoace pierderi financiare, pentru ca BNR se uita consolidat la bilant. Dar gaura ramane la societatea pe care banca o detine 100%. Prin aceasta operatiune, societatea devine creditor si ar trebui sa recupereze, dar aceasta nu se intampla.

Pune activele in magazine, in asteptarea unor vremuri mai bune. Aceasta practica a fost valabila in 2009, 2010 si o parte din 2011. Acum suntem deja in 2012 si vremurile bune nu se prea arata. Si ce facem cu bunurile respective, in conditiile in care nu stim sa le administram si sunt si active nefinalizate, de exemplu constructii? Ce fac cu ele, le termina banca? Ar trebui sa gaseasca pe cineva. Dar daca gasesc pe cineva apare alta problema, pentru ca vrea sa capete cat a dat, iar societatile respective cumpara activele la o valoare destul de ridicata.

Nu mai gasesti pe nimeni sa cumpere la aceeasi valoare. De exemplu, intr-un dosar, banca vrea sa recupereze doua milioane si ceva de euro pentru un activ a carui valoare actuala este sub

30% din valoarea creditului acordat. Acesta e un vis. Poate peste 5 ani. Si ce face pana atunci cu terenul respectiv? Plateste taxe, impozite si alte cheltuieli, fara sa recupereze nimic.

Ar putea exista solutii legislative in acest sens?

Nu se pune problema interventiei legislative, ci de altceva. Cat va accepta BNR o astfel de procedura? Pana acum situatia a fost acceptata pentru ca bancile au putut astfel sa-si stabilizeze situatia dificila. Dar acum BNR poate spune: „Gata, au trecut 3 ani de cand tot faceti asta si nu se rezolva nimic. A sosit momentul adevarului si trebuie sa vedem care e gaura”. Spaima cea mare e ca bancile trebuie sa aduca bani de acasa ca sa-si completeze capitalul, la cererea BNR. Aceasta situatie poate ca va determina bancile sa valorifice o parte din activele pe care le detin ca sa adauge capital.

Care sunt vulnerabilitatile legislative sau ale sistemului care intarzie dosarele?

Din ultimul Raport al Inspectiei Judiciare privind situatia procedurilor de insolventa reiese ca sunt 181 de dosare mai vechi de 10 ani, 1.424 cauze cu o vechime intre 5 si 10 ani si 2.431 cauze cu o vechime intre 3 si 5 ani.

Va spun principalul motiv: creditorii nu sunt de acord sa le finalizam. Va dau exemplul cu bancile, care sunt cele mai vechi dosare. Albina e din '99, deci anul acesta se fac 13 ani. Apoi Credit Bank sau Banca Religiiilor. La niciuna dintre aceste societati procedura nu s-a finalizat pentru ca principalul creditor acolo este Fondul de Garantare a Depozitelor din Sistemul Bancar. Acest Fond nu ne lasa sa finalizam pentru ca mai avem de recuperat.

Dar cine se mai reorganizeaza? Mai devreme ati spus ca principala problema la ora actuala este faptul ca peste 90% din societatile in insolventa sunt de fapt in faliment.

Asa este, insa vorbim aici de societati importante care au apelat la procedura de insolventa mai recent. Pana la intrarea in criza, societatile faceau acest lucru cand era deja prea tarziu pentru reorganizare. E ca o boala. Daca ajungi cu ea la medic in stadiul 3-4 nu prea mai ai sanse. Insa in stadiul 1-2 mai poti face ceva. Acum, tendinta s-a schimbat. Societatile se indreapta catre reorganizare cand inca mai au posibilitatea sa se redreseze.

Nu putem sti de pe acum cate reorganizari vor avea succes, insa cele care au inceput procedura din timp, in perioada crizei, consider ca au sanse. Iar pentru ca sa ai o reorganizare de succes trebuie s-o iei din timp si sa ai bani proaspeti de undeva, fie dintr-un credit, fie un investitor strategic, fie de la un fond de investitii.

Marea problema la planul de reorganizare este aceea ca marii creditorii nu vor sa accepte reduceri ale creantelor. Insa sunt dispozitii legale care permit astfel de operatiuni. Adica, la stabilirea valorii creantei garantate nu se ia in calcul valoarea bunului din contract, ci stabilim printr-o evaluare efectuata de catre un specialist valoarea reala a garantiei. In foarte multe dosare, aceasta valoare se dovedeste a fi cu 40-50% mai mica decat cea din contract si cu aceasta valoare ii inscriem la masa credala. Aceasta reducere a creantelor are un rol determinant in planul de reorganizare.

Legea Concordatului preventiv functioneaza?

Nu functioneaza! Din pacate, in Romania aceasta lege a avut ghinion. Prima oara cand a fost adoptata, in 1929, a fost urmata de marea criza de atunci. Cu a doua lege a concordatului, care a intrat in vigoare in 2009, s-a intamplat la fel. Aceasta nu este o lege care sa incurajeze rezolvarea problemelor

intr-o perioada de criza grava. Concordatul este foarte util, dar numai in masura in care vorbim de o situatie de stabilitate in care se pot aranja intelegeri intre debitori si creditori. La ora actuala nu vorbim nici de 1% dosare de concordat. Poate doar cateva zeci de dosare in toata tara. Uneori, concordatul se foloseste ca instrument de tergiversare, de amanare a intrarii in insolventa. Aceasta e o prostie care nu poate duce la nimic.

Ce probleme trebuie sa rezolve noul cod al insolventei la care lucrati?

La aceasta lucrare este implicat un consortiu format din PricewaterhouseCoopers, RVA si societatea de avocatura David si Baias. Cam intr-o luna trebuie stabilit daca va fi un Cod al insolventei sau un Codex, adica o singura lege care sa reuneasca toate dispozitiile referitoare la insolventa sau o culegere de acte normative.

Codul ar fi varianta preferabila in opinia noastra, inasa aceasta decizie depinde si de altii. Deocamdata suntem in faza de studiu, cand strangem materiale si le oferim unui colectiv de 30 de experti care au legatura cu procedura insolventei: judecatori, practicieni in insolventa sau avocati. Acestia ne vor spune opiniile lor pentru a stabili, in cele din urma, conceptul: daca va fi un Cod sau un Codex. Trebuie puse in discutie legi precum Noul Cod Civil, Noul Cod de Procedura Civila, care au o importanta covarsitoare in procesul insolventei.

Cand aveti termen de finalizare a proiectului, potrivit contractului?

Undeva prin august-septembrie, pentru ca trebuie sa-l trimitem la Parlament in sesiunea din toamna.

Stiu ca sunt probleme cu pozitia creditorilor la masa credala?Cum le veti rezolva?

Deocamdata exista un proiect de lege la Comisia juridica a Camerei Deputatilor, care contine vreo 60 de amendamente la Legea insolventei si sunt clarificate foarte multe aspecte. Cum v-am spus, deocamdata nu stim daca va fi o singura lege sau o culegere de reglementari. Este foarte important sa stim daca vom lucra pe fiecare lege in parte sau vom reuni toate reglementarile privitoare la insolventa intr-o singura lege. Probabil in 3-4 luni vom putea spune mai multe.